

[Jørgen Junior]

hvorimod vi må konstatere, at venstre og konservative nok vil udtale: ja, vi er jo imod, at regeringen støtter marxister i Angola, vi synes heller ikke godt om denne sportsboykot. Men hvad gør de? De tør altså ikke tage stilling, de snakker udenom, og det er efter min mening helt uanstændigt.

Der er jo mange spørgsmål, som der ikke er blevet svaret på – der er efterhånden stillet mange spørgsmål til udenrigsministeren – derfor vil jeg godt foreløbig anmode udenrigsministeren om at svare på de meget konkrete spørgsmål, der er stillet. Jeg vil også godt i forbindelse hermed høre, hvorledes man fra regeringens side har i sinde at stemme til de forskellige resolutioner, jeg tidligere har nævnt. Jeg har givet udtryk for, at jeg har forstået, man ville afholde sig fra at stemme. Det er muligt, at udenrigsministeren får forbud mod at udtale sig, og det skal jeg ikke blande mig i, men i hvert tilfælde er det ganske uanstændigt, hvis vi ikke kan få svar på de spørgsmål, der bliver stillet.

Så skal jeg blot endelig sige til hr. Ib Nørlund – og måske skuffe ham en lille smule –: jeg ville gerne have tid til også at læse Isvéstija. Det, jeg citerede fra Isvéstija, har jeg ikke fundet under julelampens skær, men jeg synes, det taler for sig selv, og jeg synes egentlig også, det er temmelig afslørende for hr. Ib Nørlund, at det skulle være interessant, om jeg har læst det direkte, eller om det er indholdet, der er interessant. Indholdet skal jeg gerne gentage, men jeg går ud fra, at hr. Ib Nørlund udmærket huskede det. Det var noget med, at man ikke brød sig om menneskerettigheder i Sovjetunionen.

Arentoft (FP):

Det var hr. Ninn-Hansen, der bragte ordene ministerstorm, og at fremskridtspartiet ville vælte regeringen og udskrive valg og al den slags frem. Det er jo i virkeligheden udenrigsministeren selv, der på regeringens vegne lagde op til det. Vi har ikke lagt op til det. Udenrigsministeren har indskrænket sig til i denne debat at sige, at regeringen kan ikke modtage de to dagsordener. Dermed har regeringen gjort disse dagsordener til kabinetsspørgsmål.

Den ene af dem går kun på, at folketinget får lejlighed til at beklage udenrigsministerens udtalelser om cubanerne i Angola.

Jeg synes også, det er trist at se, at hr. Robert Pedersen foruden at tale på sit eget partis vegne også taler på venstres, de konservatives og de radikales vegne. Det afslører jo netop med megen tydelighed, at nu er venstre, konservative og radikale blevet helt 100 pct. socialdemokratiske satellitter. Her er tale om to dagsordensforslag, hvor vi har taget to spørgsmål frem for at give folketinget den eneste mulighed, folketinget har for at tage stilling til disse sager. Men går vi helt til ondets rod, burde regeringen have været så forudseende, at i stedet for at tage en ligegyldig redegørelsesdebat, hvor man bare kunne komme med ordgyderi, skulle man sidste fredag have taget en forespørgselsdebat, så at der kunne være blevet truffet beslutninger. Der ligger fejlen.

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Jeg synes ærlig talt, det er noget besynderligt. Først hører man venstre og konservative ved landsmøder, i radio, i tv og ved andre offentlige lejligheder sige: vi er sandelig modstandere af at blande sport og politik sammen, og vi beklager meget udenrigsministerens udtalelser i Brasilien osv. Når der så endelig kommer en lejlighed til, at man simpelt hen kan bekræfte det, man har sagt offentligt, vil man ikke, så stemmer man imod det. Jeg synes, det er noget besynderligt. Det kan faktisk kun betyde, at befolkningen fremover ganske enkelt må regne med, at alt, hvad der bliver sagt fra den kant, skal man ikke regne med, for det er nok noget, de bare siger sådan for sjovs skyld, det er altså ikke noget, de mener alvorligt. De vil i hvert fald ikke stemme sådan, som de selv har givet udtryk for det.

Nu siger man, at det vil give valg. Det er ikke os, der udskriver valg. Det er desværre ikke os, der har statsministerposten. Vi har ikke mulighed for at udskrive valg. Et valg ville jo nok være meget fornuftigt, men det er en anden side af sagen. Det er ikke os, der udskriver valg. Den beslutning tages af statsministeren, og hvis han synes, at denne sag er så alvorlig, at regeringen ikke kan leve med den, så er det jo hans ansvar, hvis der bliver udskrevet valg. Det er ikke os. Ærlig talt synes jeg, at det er en mindre væsentlig sag, så jeg ville ikke mene, at statsministeren behøvede at udskrive valg. Men det er selv-